

την. Όταν ἡ Ἐπιτάλοφος αὐτὴ ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀλαρίχου, δευλὸς τις ἔτριξεν ἐντρομος εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Αὐτοκράτορος, κραυγάζων μόνον τὰς λέξεις ταύτας:

Roma perit! (Ἀπόλωλεν ἡ Ῥώμη!)

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἠγέρθη ὡς κεραυνοβληθείς καὶ πρὸς σιγὴν ἐνόμισεν ὅτι ὁ λόγος ἦτο περὶ τῆς ἀγαπητῆς του ὄρνιθος, καὶ ἐκ τῶν συνεσπασμένων ὀφρύων του ἐξῆλθεν ἀστραπὴ ὀργῆς, πρὸς μέγιστον τρόμον τοῦ δεύλου. Ἀλλ' ἐξηγηθέντος τοῦ πράγματός, ὁ Αὐτοκράτωρ Ὀνώριος κατέπαυσε τὸν θυμὸν του, μαθὼν, ὅτι ἡ ὄρνις του, ἡ Ῥώμη αὐτοῦ, ἐξέφυγε τὴν γενικὴν συμφορὰν.

Ὁ Σατωδριάνδος εἰδείκνυεν ἰδιαιτέραν τρυφερότητα διὰ τὰς νήτσας, καὶ τὰς ἔτρεφε διὰ τῶν ἰδίων χειρῶν του.

Ὁ Μωάμεθ ἠγάπα τὰς γαλᾶς (κάττας), ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐπεριστοιχίζετο, καὶ εἶναι γνωστὸν τὸ ἀνεκτῆς γαλῆς, ἧς ἀπεκοιμήθη ἐπὶ τῆς χειρὶδος τοῦ ἐπιφορίου του, ἐν ὥρᾳ ἐπιστήμου τινός συναδριάσεως. Μέλλων νὰ ἠγερθῆ, ἐπροτίμησε νὰ κοπῆ ἡ χειρὶς του μὸλλον ἢ νὰ ταραξῆ τὸν ὕπνον τοῦ ἀγαπητοῦ ζώου.

Τὴν αὐτὴν ἀδυναμίαν εἶχε διὰ τὰς γαλᾶς καὶ ὁ Καρδιάλιος Ῥισσελιέν. Ἦσο πλήρες αὐτῶν τὸ σπουδαστήριόν του, καὶ διετέλει ὅλας ὥρας παίζων μὲ τὰς μικράς.

Ὁ στρατηγὸς Ὀρλόφ εἶχε κάλιν ἰδιαιτέραν συμπαθειαν πρὸς μίαν ἄρκτον.

Ἡμέρα τινα οἱ οἰκεῖοι του προσεκλήθησαν εἰς τὸ γευμά του. Όταν ἤλθεν ἡ ὥρα νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐστιατόριον, ἤνοιξαν αἱ θύραι, καὶ οἱ προσκεκλημένοι εἶδον παρακαθημένην ἐν μιᾷ τῆς τραπέζης γωνίᾳ μεγαλοπρεπέστατα τὴν ἀγαπητὴν ἄρκτον τοῦ στρατηγοῦ. Ὅλοι ἐτρόμαξαν, ἀλλ' ὁ Ὀρλόφ ἔσπευσε νὰ πληροφωρήσῃ τοὺς συμπέτας του, ὅτι ἡ ἄρκτος ἦτο χειροθῆς καὶ χειροτασμένη. (ἀκολουθεῖ).

ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΧΗΡΑ.

— 5 —

Νεῶνις τις ἐκ τῶν πλησιοχώρων τῆς Αἰλλης, πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν ἦν ὠραία γάμου· ἐπειδὴ δὲ ἦτο πλουσία καὶ εὐμορφος, οἱ μνηστῆρες δὲν ἔλλειπον. Ἀλλ' ἡ κυρία Ἐρρίετη ἦτο ὡς τὴν ἐπίγαμον κόρην τοῦ Λαφενταίνου. Δύσκολος εἰς τὰς ἀρσεκείας τῆς, εὗρισκε τὸν μὲν πολὺ ὑψηλόν, τὸν δὲ πολὺ κοντόν, τοῦτον εἰς ἄκρον ἰσχυρόν, ἐκεῖνον εἰς ἄκρον εὐταρκαν, καὶ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον, ὁ ἕνας τῆς ἐμύριζεν ὁ ἄλλος τῆς ἐβρώμει, καὶ μυρίας ἄλλας αἰτίας, ὅλας ἐπίσης σπουδαίας. Οἱ ἐρασταὶ βρυθνέντες, ἀπέτριψαν καὶ τοὺς ἄλλους ὅσοι μετ' αὐτοῦς ἤθελαν νὰ δοκιμάσωσι τὴν τύχην των. Ἐντὸς ὀλίγου οἱ πάντες ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τῆς νεάνιδος, καὶ μέγα ἐγένετο κενὸν περὶ αὐτῆς. Παρηλλοῦν ἱκανὰ ἔκτοτε ἔτη, ὅτε μιᾷ ἑσπέρα

θεῖος τις αὐτῆς φρόνιμος, πρὸς ἴδν διηγέθησαν τὰς θλίψεις καὶ τὴν μεταμέλειαν, βραδείαν, φεῦ! τῆς Ἐρρίετης, ἐπεχείρησε νὰ τὴν ὑπανδρεύσῃ. Ἐρωδιασμένος χρήμασι καὶ πληρεξουσιότητι, μεταναστεύει μετὰ τῆς ἀνεψιάς του εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Γαλλίας καὶ καθ' ὁδὸν ταῦτα τῆ λέγει,

— Φιλιάτη ἀνεψιά, ἡ μεγάλη τέχνη τοῦ κόσμου τούτου εἰς τὸ εὐδοκίμειν εἶναι τὸ δρᾶσθαι τῶν εὐκαιριῶν, ὡσάκις παρίστανται. Σὺ δὲ ἀφῆκες νὰ σε φύγωσιν ὄλαι ὅσων ἔτυχες. Εἶναι τοῦτο δυστήχημα, ἀλλὰ τί νὰ γίνῃ; . . . Κόρη εἰς τὴν ἰδικὴν σου ἡλικίαν, δυσκόλως εὗρισκεὶ σύζυγον, ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς νεὰ χῆραν. Ἀπὸ σήμερον δὲν εἶναι πλέον ἡ νεῆνις Ἐρρίετη Χ. ἀλλὰ ἡ χῆρα Κυρία Ὁ . . . Ὁ σύζυγός σου, ὅστις ἔζησε μόνον τρεῖς μῆνας μετὰ τοὺς γάμους τας, ἦτο ἀξιοματικὸς τις ἀποθαίων, συνεπεία πτωσιῶς του ἐκ τοῦ ἵπου εἰς τὸ κυνήγιον. Δὲν σὲ ἀφῆκε τέχνα . . .

— Μὲ, θεῖέ μου. . .

— Ἀφῆσέ με νὰ πράξω, κοί ἂς ἀσχοληθῶμεν εἰς τὴν ἀγροῦν τῶν νομφικῶν στολῶν καὶ τῶν δώρων ὅσα ἔπρεπε νὰ σ' ἔδωσεν ὁ σύζυγός σου. Ἴδου Μιτάμα Ὁ . . . αὐτὸ εἶναι τὸ δακτυλίδιον τοῦ στεφανώματος, φροντίστετε νὰ σχηματίσετε τὸ πρόσωπόν σας ἐπὶ τὸ πενηθιμώτερον.

Φθάσατα εἰς Μασσαλίαν, ἡ νεὰ χῆρα ἐπροξένησεν ἄκρον ἐντύπωσιν εἰς τὰς αἰθούσας, ὅπου παρρουσιάζετο. Μεταξὺ τῶν νεανιῶν μεγίστη ὑπῆρξε κίνησις τις πρῶτος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν χεῖρα τῆς Madame Ὁ . . . Πολλοὶ προσεφέρθησαν καὶ εἰς ἐγένετο δεκτός.

Τὴν προτεραιάν τοῦ πρικοσυμφώνου, ὁ θεῖος ἔλαβε κατὰ μέρος τὸν ἐπίδοξον ἀνεψιὸν του.

— Φίλιτατε κύριε, τῷ λέγει, σὲ ἀπατήσαμεν.

— Πῶς! μὴ δὲν ἀγαπῶμαι;

— Ὡ! ἀπ' ἐναντίας!

— Τότε μ' ἀπατήσατε περὶ τῆς περιουσίας τῆς;

— Διόλου, εἶναι πλουσιωτέρα ἀφ' ὅ,τι σὰς εἶπα.

— Λοιπὸν τί; τί εἶναι;

— Φεῦ! ἀστείότης τις γενομένη ἐν ἡμέρᾳ τρέλλας. Ἡ ἀνεψιά μου δὲν εἶναι χῆρα.

— Λοιπὸν ὁ Κ. Ο. . . ζῆ;

— Δὲν γνωρίζω, πλην ἡ ἀνεψιά μου εἶναι κόρη.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ μελλόνουμος, ἔσπευσε νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη ἀντὶ τοῦ νὰ ἦναι ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σχεδίων του, τὸν ἐνίσχυε μάλιστα εἰς τὴν εὐχὴν του. Ἡ ὑπανδραῖα τῶν νεῶν δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐκτελεσθῇ, καὶ ἦδη περιεδύουσι τὴν Ἰταλίαν διὰ τὸ τοῦ γάμου των ταξείδιον, πρὶν ἢ ἐπανελθῶσιν ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην.